

KONKURENCES PADOME

Blaumaņa ielā 5a, Rīga, LV-1011 ♦ Tālrunis 7282865 ♦ Fakss 7242141

L Ē M U M S

Rīgā

Nr. 145

(Prot. Nr.61, 4.§)

2007.gada 31.oktobrī

Par lietas neierosināšanu

Par biedrības „Autortiesību un komunikēšanās
konsultāciju aģentūra/Latvijas autoru apvienība”
04.10.2007. iesniegumu

Konkurences padome 05.10.2007. saņēma biedrības „Autortiesību un komunikēšanās konsultāciju aģentūra/Latvijas autoru apvienība” (turpmāk - AKKA/LAA) 04.10.2007. iesniegumu Nr.2/1-578 (turpmāk – Iesniegums) par dominējošā stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu un iespējamu aizliegtās vienošanās esamību biedrības „Latvijas Raidorganizāciju asociācija” (turpmāk – LRA) un tās biedru darbībās.

Kā norādīts Iesniegumā, līdz LRA nodibināšanai raidorganizācijām nebija nekādu problēmu panākt vienošanos ar AKKA/LAA par licences līgumu noslēgšanu, lai likumā noteiktā kārtībā iegūtu tiesības autoru darbu raidīšanai ēterā. Pēc LRA nodibināšanas 12.06.2001. AKKA/LAA un raidorganizāciju – LRA biedru (16 raidorganizācijas, t.sk., VB SIA „Latvijas Televīzija”, a/s „Latvijas Neatkarīgā televīzija”, SIA „TV3 Latvia”, a/s „Radio SWH”, SIA „Radio Skonto” u.c.) – attiecības strauji pasliktinājās, un attiecīgās raidorganizācijas pēc jau noslēgto licences līgumu izbeigšanās nevēlējās slēgt jaunus licences līgumus. Iesnieguma pielikumā Nr.1 norādīts, ka tieši pēc licences līgumu par 2001./2002. gadu izbeigšanās AKKA/LAA nav varējusi noslēgt jaunus licences līgumus ar lielajām televīziju raidorganizācijām - VB SIA „Latvijas Televīzija”, a/s „Latvijas Neatkarīgā televīzija”, SIA „TV3 Latvia”, SIA „TV Rīga”, un radio raidorganizācijām – a/s „Radio SWH”, SIA „Radio Skonto”, a/s „Kurzemes radio”, kuras veido LRA biedru ekonomisko spēku kodolu.

Kā norādīts Iesniegumā, atbilstoši informācijai, kuru LRA ir sniegusi Konkurences padomei lietas Nr.2454/06/05/19 ietvaros, LRA un tās pārstāvētās raidorganizācijas atzīst, ka:

- LRA biedru – radio un TV raidorganizāciju – apgrozījuma īpatsvars kopējā Latvijas raidorganizāciju apgrozījumā 2005. gadā sasniedza 87,92%;
- LRA biedru – radio raidorganizāciju – apgrozījuma īpatsvars kopējā radio raidorganizāciju apgrozījumā 2005. gadā sasniedza 60,08%;
- LRA biedru – TV raidorganizāciju – apgrozījuma īpatsvars kopējā TV raidorganizāciju apgrozījumā 2005. gadā sasniedza 96,84%. AKKA/LAA tādējādi Iesniegumā norāda, ka LRA pārstāv gandrīz 100% no Latvijas TV raidorganizācijām un vairāk par 60% no Latvijas radio raidorganizācijām.

Iesniegumā sniegta informācija, ka AKKA/LAA ilglaicīgas sarakstes, tikšanās un pārrunu laikā ar LRA nav spējusi panākt kompromisu par maksājamās autoratlīdzības lielumu televīziju raidorganizācijām.

AKKA/LAA uzskata, ka sarunas ar LRA laika posmā kopš 2002. gada, kad notika pirmā AKKA/LAA un LRA tikšanās, bijušas saraustītas, jo LRA nav bijusi konsekventa izteiktajos priekšlikumos par maksājamās autoratlīdzības apmēru. Tāpat LRA nav piekritusi AKKA/LAA izteiktajam piedāvājumam par strīda nodošanu neatkarīgai šķīrējtiesai. Kā norādīts Iesniegumā, LRA turpina uzstāt uz arvien lielāku maksājamās autoratlīdzības samazinājumu, un tai pat laikā LRA biedri – televīziju raidorganizācijas – nemaksā autoratlīdzību pat tādā apmērā, kādu piedāvā LRA.

LRA nevēlēšanos panākt kompromisus apliecina arī fakts, ka LRA pēc savas dibināšanas uzstāj, ka AKKA/LAA tarifi it kā būtu nesamērīgi augsti. Vienīgais LRA arguments ir, ka AKKA/LAA tarifi nav pieņemami raidorganizācijām. AKKA/LAA uzskata, ka LRA pārstāvētās raidorganizācijas ar LRA starpniecību vēlas panākt iespējami mazāku autoratlīdzību, kas jāmaksā par autoru darbu izmantošanu, nerēķinoties ar AKKA/LAA pārstāvēto autoru interesēm.

Par dominējošā stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu

Kā norādīts Iesniegumā, Konkurences likuma 1. panta 1. punkta izpratnē raidorganizācijas, kuras apvienojušās LRA, atrodas dominējošā stāvoklī, jo ir tirgus dalībnieki, kuri apvienojušies asociācijā un kuru ekonomiskais (saimnieciskais) stāvoklis konkrētajā tirgū ļauj attiecīgajiem tirgus dalībniekiem ievērojami kavēt, ierobežot vai deformēt konkurenci jebkurā konkrētajā tirgū pietiekami ilgā laika posmā, darbojoties pilnīgi vai daļēji neatkarīgi no konkurentiem, klientiem vai patērētājiem. AKKA/LAA norāda, ka LRA apvienojušās raidorganizācijas, izmantojot savu ekonomisko varu, ir spējīgas ietekmēt konkurenci un cenas vispārējo licenču tirgū Latvijā, jo tirgus specifikas dēļ tām ir iespēja panākt sev izdevīgu cenu – autoratlīdzības apmēru. Ilgstoši nesāņemot atlīdzību par muzikālo darbu raidīšanu ēterā, tiesību īpašnieki tiek

spiesti piekrist cenai, kura ir zemāka par vidējo cenu, ja tiek salīdzināti līdzīgi tirgi Eiropas Savienības ietvaros.

Kā norādīts Iesniegumā, šādā stāvoklī esošiem tirgus dalībniekiem atbilstoši Konkurences likuma 13. pantam ir aizliegts ļaunprātīgi izmantot savu dominējošo stāvokli, jo saskaņā ar Konkurences likuma 13. panta 1. un 4. punktu dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana var izpausties kā:

- atteikšanās slēgt darījumu ar citu tirgus dalībnieku vai grozīt darījuma noteikumus bez objektīvi attaisnojoša iemesla;

- netaisnīgu pirkšanas vai pārdošanas cenu vai citu netaisnīgu tirdzniecības noteikumu tieša vai netieša uzspiešana vai piemērošana.

AKKA/LAA uzskata, ka LRA biedri savā darbībā ir pārkāpuši minēto aizliegumu attiecībā pret AKKA/LAA pārstāvētajiem autoriem, jo, izmantojot savu dominējošo stāvokli, bez objektīvi attaisnojoša iemesla atsakās ar AKKA/LAA slēgt licences līgumu par autoru darbu raidīšanu ēterā (VB SIA „Latvijas Televīzija”, a/s „Latvijas Neatkarīgā Televīzija”, SIA „TV 3 Latvija”, SIA „TV Rīga”, SIA „Radio Skonto”, SIA „Star FM”, a/s „Kurzemes Radio”, SIA „Pirmais Baltijas Kanāls”), bez pamatota iemesla atsakās mainīt darījuma noteikumus (a/s „Radio SWH”), un, izmantojot tirgus varu, uzspiež netaisnīgus tirdzniecības nosacījumus (VB SIA „Latvijas Televīzija”, a/s „Latvijas Neatkarīgā Televīzija”, SIA „TV 3 Latvija”, SIA „TV Rīga”, SIA „Radio Skonto”, SIA „Star FM”, a/s „Kurzemes Radio”, a/s „Radio SWH”).

AKKA/LAA uzskata, ka LRA dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana izpaužas kā:

- 1) atteikšanās slēgt licences līgumu par autoru darbu raidīšanu ēterā. Katras no minētajām (LRA biedriem) raidorganizācijas rīcība ir atšķirīga detaļās, tomēr tām visām ir vienotas darbības iezīmes. Neatkarīgi no tā, vai autoratlīdzība tiek maksāta daļēji, vai netiek maksāta vispār, šādas konsekventas rīcības rezultātā no darbu izmantotāju puses AKKA/LAA kā autoru pārstāvim ir tikai viena iespēja – vērsties tiesā civiltiesiskā kārtībā. Šādas darbības – Licences līguma neslēgšana – kā norādīts Iesniegumā, uzskatāmas par tiešu Konkurences likuma 13. panta 1. punkta pārkāpumu;

- 2) atteikšanās mainīt licences līguma nosacījumus bez pamatota iemesla. Viens no LRA biedriem – a/s „Radio SWH” bez pamatota iemesla atsakās mainīt darījuma noteikumus. Iesniegumā norādīts, ka, ņemot vērā, ka AKKA/LAA bija Autortiesību likumam, Civillikumam un licences līguma nosacījumiem atbilstošā kārtā uzteikusi tiesas par noslēgtu atzīto licences līgumu, šāda a/s „Radio SWH” rīcība – ignorējot piedāvājumu noslēgt licences līgumu, nav vērtējama citādi kā vien Konkurences likuma 13. panta 1. punktā minētā atteikšanās mainīt līguma nosacījumus bez pamatota iemesla;

- 3) netaisnīgu pirkšanas noteikumu uzspiešana. Konsekventa dominējošā stāvoklī esošu raidorganizāciju darbība, kuras mērķis ir maksimāli samazināt visu LRA biedru maksājamās autoratlīdzības apmēru, uzskatāms par Konkurences likuma

13. panta 4. punkta pārkāpumu. Ņemot vērā to, ka LRA pārstāvētās raidorganizācijas aizņem 90% no konkrētā tirgus, autoru saņemtā autoratlīdzība par viņu darbu raidīšanu ēterā ir par 90% atkarīga no LRA biedru darbības, kas vērsta uz atlīdzības nemaksāšanu vai iespējami mazāku maksāšanu.

Kā norādīts Iesniegumā, pie šādiem apstākļiem AKKA/LAA uzskata, ka raidorganizācijas, kuras ir vertikāli pakārtoti tirgus dalībnieki attiecībā pret tiesību īpašniekiem un kuru kopējā ekonomiskā vara ir vairākkārt lielāka par autoru ekonomiskām iespējām, ir apvienojušās savas ekonomiskās varas izmantošanai, lai piespiestu tiesību īpašniekus pieņemt nesamērīgi mazu autoratlīdzību par muzikālo darbu izmantošanu, raidot tos ēterā.

Par aizliegtās vienošanās pastāvēšana LRA biedru starpā

Iesniegumā norādīts, ka, pamatojoties uz iepriekš izklāstītajiem faktiskajiem apstākļiem par LRA darbību attiecībā pret AKKA/LAA pārstāvētajiem autoriem, kā arī faktu, ka LRA pārstāvētās raidorganizācijas atrodas dominējošā stāvoklī un LRA biedru ekonomiskais stāvoklis konkrētajā tirgū ļauj tām būtiski ietekmēt vispārējo licenču tirgu Latvijā, ir redzams, ka LRA biedri savā starpā ir noslēguši aizliegtu vienošanos Konkurences likuma 11. panta izpratnē.

Kā norādīts Iesniegumā, saskaņā ar Konkurences likuma 11. panta pirmās daļas 1. un 4. punktu par aizliegtu vienošanos atzīstama tirgus dalībnieku vienošanās, kuras mērķis vai sekas ir konkurences kavēšana, ierobežošana vai deformēšana Latvijas teritorijā, tai skaitā:

- tiešu vai netiešu cenu vai tarifu noteikšana jebkurā veidā vai to veidošanas noteikumiem, kā arī par tādas informācijas apmaiņu, kura attiecas uz cenām vai realizācijas noteikumiem;
- noteikumiem, kuri darījuma slēgšanu, grozīšanu vai izbeigšanu ar trešo personu padara atkarīgu no tā, vai šī trešā persona uzņemas saistības, kuru komerciālais lietojums neattiecas uz konkrēto darījumu.

Kā liecina visa līdzšinējā LRA darbība, tās biedri, kuri nav noslēguši licences līgumu ar AKKA/LAA, savā starpā rīkojas saskaņoti un ne tikai saskaņo AKKA/LAA izsakāmos priekšlikumus, bet arī citādi koordinē savu darbību attiecībā pret AKKA/LAA. Analizējot LRA biedru vienošanos attiecībā uz maksājamās autoratlīdzības apmēru un informācijas apmaiņu LRA biedru starpā, jāuzsver šādi aizliegtu vienošanos raksturojošie aspekti:

1) vispārējās licences līgumu slēgšanas jomā ir skaidri redzama robeža, ka no brīža, kad tiek izveidota LRA (kas būtu uzskatāms par aizliegtās vienošanās noslēgšanas brīdi), visi lielākie raidorganizāciju tirgus dalībnieki sagaida noslēgtā licences līguma izbeigšanos un atsakās noslēgt jaunu licences līgumu par autoru darbu raidīšanu ēterā. Tieši pēc LRA nodibināšanas 2001. gadā visas lielākās televīziju raidorganizācijas atteicās slēgt licences līgumus par autoru

muzikālo darbu raidīšanu ēterā. Šī brīža sarakste liecina, ka arī radio raidorganizācijas, kuras ir LRA biedri, atsakās slēgt licences līgumus;

2) LRA biedru saskaņotā darbība ar vienu mērķi – LRA noteiktā autoratlīdzības apmēra uzspiešana, ko apliecina LRA biedru identiskās vēstules, kuras skaidri norāda, ka asociācijas atsevišķie biedri veic saskaņotu darbību. Katra LRA biedra individuālo nevēlēšanos vienoties ar AKKA/LAA apliecina fakts, ka tie, atsaucoties uz to, ka ir LRA biedri, atsakās individuāli vest sarunas ar AKKA/LAA. Atsevišķi LRA biedri norāda, ka, kamēr netiks panākta vienošanās ar LRA, licences līgums netiks slēgts;

3) raidorganizācijas a/s „Latvijas Neatkarīgā Televīzija”, SIA „TV3 Latvia”, SIA „TV Rīga”, a/s „Radio SWH” un SIA „Radio Skonto” tiesā izskatāmajos strīdos ar AKKA/LAA pārstāv viens un tas pats pārstāvis, kas faktiski liecina ne tikai par informācijas savstarpēju apmaiņu, bet arī par materiālo līdzekļu koncentrēšanu raidorganizāciju starpā.

AKKA/LAA uzskata, ka LRA biedri ir vienojušies ar mērķi – izmantojot LRA biedru ekonomisko varu, panākt iespējami zemāku autoratlīdzības apmēra par autoru muzikālo darbu raidīšanu ēterā noteikšanu, un šī vienotā mērķa ietvaros LRA biedri ir uzskatāmi par karteli, kas koordinē savstarpēji vienotu pozīciju pret AKKA/LAA pārstāvētajiem muzikālo darbu autoriem, īsteno saskaņotas darbības, un, ignorējot katras raidorganizācijas atšķirīgo situāciju, licences līguma noslēgšanu sasaista ar vienotas vienošanās panākšanu ar LRA.

LRA uzskata, ka visas iepriekš aprakstītās LRA biedru darbības atbilst Konkurences likuma 1. panta 11. punktā minētajai vienošanās definīcijai: divu vai vairāku tirgus dalībnieku līgums vai saskaņota darbība, kurā tirgus dalībnieki piedalās, kā arī lēmums, ko pieņēmusi reģistrēta vai neregistrēta tirgus dalībnieku apvienība vai tās amatpersona. Visi LRA biedri ir konkurenti gan savā starpā, gan attiecībā pret citām raidorganizācijām Latvijā. Praktiski izveidojusies situācija, ka raidorganizācijas, kuras ievēro Autortiesību likumu un slēdz licences līgumus, atrodas neizdevīgākos tirgus apstākļos nekā tās raidorganizācijas, kuras pārkāpj likumu, jo Autortiesību likuma pārkāpējam ir mazāk izdevumu nekā analogiskai raidorganizācijai, kura nav LRA biedrs.

Ņemot vērā iepriekš minēto un pamatojoties uz Konkurences likuma 6. un 8. pantu AKKA/LAA lūdz veikt pārbaudi, vai LRA un tās biedru darbībā nav saskatāmi Konkurences likuma 11. panta pirmās daļas 1. un 4. punkta, kā arī 13. panta 1. un 4. punkta pārkāpumi.

LRA ir reģistrēta Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra biedrību un nodibinājumu reģistrā ar Nr.40008061376, juridiskā adrese – Zaķusalas krastmala 3, Rīgā.

AKKA/LAA ir reģistrēta Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra biedrību un nodibinājumu reģistrā ar Nr.40008043690, juridiskā adrese – A.Čaka ielā 97, Rīgā.

Izvērtējot iesniegumā esošo un papildus iegūto informāciju, Konkurences padome

k o n s t a t ē j a :

1. AKKA/LAA ir mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija atbilstoši Autortiesību likuma nosacījumiem un AKKA/LAA statūtiem. Saskaņā ar statūtiem AKKA/LAA mērķi ir autoru apvienošana autoru tiesību kolektīvā pārvaldījuma realizēšanai saskaņā ar Latvijas Republikas likumiem un normatīvajiem aktiem, starptautiskajām konvencijām un līgumiem, kuru dalībvalsts ir Latvija; autortiesību aizsardzības sistēmas sakārtošana Latvijas Republikā u.c.

2. LRA ir biedrība, kuras mērķi saskaņā ar Statūtiem ir nodrošināt raidorganizāciju brīvības un neatkarības programmu veidošanā un izplatīšanā principa īstenošanu, nepieļaut raidorganizāciju monopolizāciju, nodrošināt autora tiesību un visas sabiedrības interešu līdzsvara ievērošanu autordarbu izmantošanā raidorganizāciju programmās u.c. Statūtos norādītas biedrības metodes mērķu sasniegšanai, t.sk., radio un televīzijas programmu veidošana, kopīga autordarbu izmantošanas tarifu izstrāde u.c.

Saskaņā ar LRA Statūtu 4.1. punktu par Biedrības biedru var kļūt Latvijas Republikā reģistrēti elektroniskie sabiedrības saziņas līdzekļi (televīzijas, radio un citas apraides sistēmas, kas nodarbojas ar programmu veidošanu un izplatīšanu), kuras šajos statūtos noteiktajā kārtībā Biedrībā uzņēmusi kopsapulce.

3. Latvijas Republikas jurisdikcijā esošo raidorganizāciju veidošanas, reģistrācijas, darbības un uzraudzības kārtību nosaka Radio un televīzijas likums. Saskaņā ar Radio un televīzijas likuma:

- 2. panta 10. punktu „raidorganizācija ir uzņēmums (uzņēmējsabiedrība), kam ir redaktoriska atbildība par programmu izkārtojumu (..), kas veido programmas un veic programmu izplatīšanu, vai nodod tās izplatīšanai trešajām personām (..)”;

- 2. panta 3. punktu „elektroniskie sabiedrības saziņas līdzekļi ir radio, televīzija, kabeļtelevīzija, kabeļradio (radiotranslācija), satelītradio, satelīttelevīzija, datortelevisija, teleteksts, radio datu sistēma un citas apraides sistēmas”;

- 2.² panta pirmo daļu „raidorganizācijas darbībai ir nepieciešama Nacionālās radio un televīzijas padomes izsniegta apraides atļauja”;

- 10. panta pirmo un otro daļu apraides tiesības, tas ir, tiesības veidot un izplatīt programmu noteiktā raidlaikā un teritorijā, Nacionālā radio un televīzijas padome piešķir atbilstoši radio un televīzijas apraides tehniskajam plānam; raidlaiks ir diennakts laikposms, kurā raidorganizācija ir tiesīga izplatīt programmu noteiktā teritorijā.

Vadoties no iepriekš minētā, Konkurences padome konstatē, ka Latvijas Republikā reģistrētās raidorganizācijas ir uzņēmēj sabiedrības, kuras var kļūt par LRA biedru, ja tās LRA statūtos noteiktajā kārtībā LRA uzņēmusi biedrības kopsapulce. Katra raidorganizācija ir uzskatāma par atsevišķu tirgus dalībnieku, kas saskaņā ar saņemto apraides atļauju veido vienu vai vairākas individuālās programmas, veic programmu izplatīšanu, vai nodod tās izplatīšanai trešajām personām. Raidorganizāciju programmu veidošanā tiek izmantoti autoru muzikālie darbi, programmu ietvaros raidot tos ēterā.

4. Saskaņā ar Autortiesību likuma 15. panta pirmo daļu autoram attiecībā uz sava darba izmantošanu ir vairākas izņēmuma tiesības, t.sk., izplatīt darbu, raidīt darbu, padarīt darbu pieejamu sabiedrībai pa vadiem vai citādā veidā tādējādi, ka tam var piekļūt individuāli izraudzītā vietā un individuāli izraudzītā laikā, turklāt autoram ir tiesības saņemt atlīdzību par atļauju izmantot savu darbu un par darba izmantošanu (Autortiesību likuma 15. panta ceturtnā daļa). Lai iegūtu autoru darba izmantošanas tiesības, tā izmantotājiem attiecībā uz katru darba izmantošanas veidu un katru darba izmantošanas reizi jāsaņem autortiesību subjekta atļauja. Ir aizliegts izmantot darbus, ja nav saņemta autortiesību subjekta atļauja (Autortiesību likuma 40. panta pirmā daļa). Saskaņā ar Autortiesību likuma 40. panta trešo daļu, darba izmantotājam pirms darba izmantošanas jānoslēdz licences līgums vai jāsaņem darba izmantošanas licence. Vispārējo licenci izsniedz autoru mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija, un šī licence dod tiesības izmantot visu to autoru darbus, kurus pārstāv šī organizācija (Autortiesību likuma 42. panta ceturtnā daļa).

Konkurences padome konstatē, ka saskaņā ar iepriekš minēto AKKA/LAA ir autoru mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija, kuru izveidojuši autori, un kura izsniedz vispārējās licences (slēdz licences līgumus) visu to autoru vārdā, kuru intereses tā pārstāv. Lai izmantotu savu programmu veidošanā muzikālos darbus un raidītu tos ēterā, raidorganizācijām ir jāsaņem autoru atļauja jeb jāslēdz licences līgums ar AKKA/LAA. Mantisko tiesību kolektīvo pārvaldījumu Latvijā saskaņā ar Autortiesību likuma 63. panta sesto daļu var veikt tikai viena mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācija.

5. Iesniegumā norādīts, ka konkrētais tirgus, kurā darbojas AKKA/LAA un LRA pārstāvētās raidorganizācijas, ir vispārējo licenču izsniegšanas tirgus

autoru muzikālo darbu izmantošanai raidīšanai ēterā raidorganizāciju programmās Latvijas ģeogrāfiskajā teritorijā.

Konkurences likuma 1. panta 9. punktā noteikts, ka par tirgus dalībnieku ir uzskatāma jebkura persona, kura veic vai gatavojas veikt saimniecisko darbību Latvijas teritorijā vai kuras darbība ietekmē vai var ietekmēt konkurenci Latvijas teritorijā, bet 6. punktā, - ka konkurence ir pastāvoša vai potenciāla ekonomiskā (saimnieciskā) sāncensība starp diviem vai vairākiem tirgus dalībniekiem konkrētajā tirgū. Ņemot vērā iepriekš minēto, Konkurences padome secina, ka AKKA/LAA un LRA (to pārstāvētie biedri) nav uzskatāmas par konkurentiem, starp tām nepastāv sāncensība konkrētajā tirgū (vispārējo licenču izsniegšanas tirgū autoru muzikālo darbu izmantošanai raidīšanai ēterā raidorganizāciju programmās Latvijas ģeogrāfiskajā teritorijā).

Raidorganizācija, saņemot Nacionālās radio un televīzijas padomes piešķirto apraides atļauju, iegūst tiesības veidot un izplatīt programmu noteiktā raidlaikā un teritorijā, tādējādi šajā pašā teritorijā un raidlaikā konkurējot ar citām raidorganizācijām, t.i., konkurence veidojas raidorganizāciju starpā noteiktā ģeogrāfiskā teritorijā un diennakts laikā.

Saskaņā ar iepriekš minēto, Konkurences padome secina, ka:

- 1) Konkurences padomes rīcībā esošā (lietā Nr.2454/06/05/19 iegūtā) informācija liecina, ka LRA apvienojušās neatkarīgas komercsabiedrības un ne AKKA/LAA sniegtā informācija, ne cita Konkurences padomes rīcībā esoša informācija nedod pamatu secināt, ka LRA biedri atsevišķi vai kopā atrastos dominējošā stāvoklī. Tādējādi LRA vai tās biedru darbībās nevar tikt saskatīts dominējošā stāvokļa ļaunprātīgas izmantošanas aizlieguma pārkāpums;
- 2) AKKA/LAA saskaņā ar Konkurences likuma 1. panta 1. punktā noteikto atrodas dominējošā stāvoklī vispārējo licenču izsniegšanas (mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma) tirgū. Saskaņā ar Autortiesību likumā noteikto mantisko tiesību kolektīvo pārvaldījumu Latvijā var veikt tikai viena organizācija – tāad vispārējo licenču izsniegšanu Latvijā var veikt tikai AKKA/LAA, faktiski atrodoties monopolstāvoklī iepriekš minētajā konkrētajā tirgū. Raidorganizācijām nav aizliegts realizēt savu interešu pārstāvību ar LRA starpniecību, bet ir aizliegts saskaņot konkurējošas darbības savā starpā. Atbilstoši AKKA/LAA sniegtajai informācijai, kā arī izvērtējot lietā Nr.2454/06/05/19 iegūto informāciju, Konkurences padomei nav pamata uzskatīt, ka raidorganizācijas savas darbības ir realizējušas aizliegtā veidā;
- 3) ņemot vērā Konkurences likuma 11. panta pirmajā daļā noteikto, ka „ir aizliegtas un kopš noslēgšanas brīža spēkā neesošas tirgus dalībnieku vienošanās, kuru mērķis vai sekas ir konkurences kavēšana, ierobežošana vai deformēšana Latvijas teritorijā (...)”, LRA ietilpstošo raidorganizāciju darbības, neslēdzot licences līgumus un vedot pārrunas ar AKKA/LAA par autoru

muzikālo darbu raidīšanu ēterā, nesatur Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas pazīmes. Saskaņā ar Autortiesību likuma 41. panta trešo daļu atlīdzības lielumu licences līgumā strīda gadījumā nosaka tiesa pēc saviem ieskatiem. Tādējādi ne mērķa sasniegšana, ne seku iestāšanās iespējamība (atlīdzības lieluma fiksēšana) nav atkarīga no raidorganizāciju gribas;

4) tāpat faktiskie apstākļi apstiprina, ka AKKA/LAA raidorganizācijām piemēro vienādus tarifus, ja mūzikas daudzums programmā un citi nosacījumi, no kuriem atkarīgs autoratlīdzības tarifa apmērs, šīm raidorganizācijām ir vienādi. Tādējādi nav iespējama konkurence raidorganizāciju starpā par labākiem (izdevīgākiem) licences līguma nosacījumiem, kas norāda arī uz karteļa veidošanās neiespējamību šajā gadījumā.

Vienlaikus Konkurences padome norāda, ka iestādes kompetencē nav izvērtēt faktu, ka autoru darbi tiek izmantoti bez licences (autora piekrišanas). Izvērtējot Iesniegumā sniegto informāciju un autortiesību tiesisko regulējumu, Konkurences padome secina, ka Autortiesību likums paredz civiltiesisko atbildību par autoru darbu izmantošanu bez autora vai mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas izsniegtas atļaujas (licences). Atbildība par autortiesību pārkāpumu paredzēta arī Krimināllikuma 148. pantā.

Pamatojoties uz iepriekš minēto, Konkurences likuma 8. panta pirmās daļas 1. punktu, 23. panta trešo daļu, Konkurences padome

n o l ē m a:

neierosināt lietu par Konkurences likuma 11. panta pirmās daļas 1. un 4. punkta un 13. panta 1. un 4. punkta pārkāpumu biedrības "Latvijas Raidorganizāciju asociācija" darbībās.

Saskaņā ar Konkurences likuma 8. panta otro daļu Konkurences padomes lēmumu var pārsūdzēt Administratīvajā rajona tiesā viena mēneša laikā no lēmuma spēkā stāšanās dienas.

Priekšsēdētāja

I.Jaunzeme